

Γράφει ο
Βýρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@gmail.com

Το θέμα που διάλεξα αυτή τη φορά είναι πολύ εκτενές και πολύπλοκο με πολλές πτυχές, επιχειρήματα και αντεπιχειρήματα και ίσως άλυτο με τα σημερινά δεδομένα.

Όπως έχω ξαναγράψει, έχω ζήσει στη Γερμανία τη δεκαετία του '50 με '60 βιώνοντας το μεγάλο μεταναστευτικό κύμα από Τούρκους και Έλληνες. Εμείς, φοιτητές τότε, στην ελληνική κοινότητα είχαμε αρκετές επαφές με μετανάστες εργάτες με ορισμένους είχαμε αναπτύξει φιλίες και είχαμε βιώσει τα προβλήματα τους. Τις συνθήκες που ζούσαν τότε και αν θέλετε την αντιμετώπιση των Γερμανών που δεν ήταν τουλάχιστον φιλικόι. **Είμαστε Ausländer - αλλοδαποί**

με άσημη προφορά και χροιά της λέξης.

Αν κάτι γινόταν από εμάς γινόταν πρωτοσέλιδο. Θυμάμαι κάποιον εργάτη που κατηγορήθηκε για αποπλάνηση σε μία κοπέλα που είχε λίγους μήνες για ενηλικίωση και φαινόταν τουλάχιστον δύο χρόνια μεγαλύτερη... Κι όμως το έκαναν πρωτοσέλιδο. Αθώωθηκε αλλά οι εντυπώσεις έμειναν, ως συνήθως. Γι' αυτό ίσως να διακρίνετε κάποιο συμπαθές μάτι στην περιγραφή μου για τους μετανάστες.

Τα ίδια συναισθήματα μου μετέδωσαν και οι θείοι μου στην Αμερική οι οποίοι μετανάστευσαν στην αρχή του 20ου αιώνα κάπου στο 1900. Και έφτιαχναν τους σιδηρόδρομους. Τους θεωρούσαν δεύτερης κατηγορίας και τους ονόμασαν grease Greeks γιατί οι περισσότεροι άρχισαν ως λαντζέρηδες, μογιοιατζήδες κ.α. Στις παλιές εποχές το ίδιο έκαναν και οι Άγγλοι για τους Ιρλανδούς. Υπάρχει πάντα η τάση των γηγενών-καλοεκατεστημένων να είναι προκατειλημμένοι έναντι των μεταναστών που είναι συνήθως φτωχοί. Κι όμως ορισμένοι από αυτούς που δεν έχουν τα πάντα πιθανόν να κατέχουν τα πάντα όπως λέει και η Εκκλησία. Όπως η γυναίκα πρέπει να αποδειξει ακόμα και σήμερα ότι έχει τις ικανότητες να πετύχει στην κοινωνία και να ηγηθεί το ίδιο έχουν και οι μετανάστες, που συνήθως ο δρόμος τους είναι ανηφορικός. Το έζησα και εγώ ως μετανάστης στην Αμερική.

Συγκινητικό είναι το ποίημα της Κενυάτισας ποιήτριας Ουαρσάν Ζαίρ, το οποίο έχει εξελιχθεί σε σύμβολο προσφυγικής κρίσης «*κάνεις δε φεύγει από τη χώρα του άμα αυτή δεν είναι σα το στόμα του καρχαρία. Κανείς δεν τρέχει στα σύνορα άμα ολόκληρη η πόλη που ζούσε δε διαλυόταν. Θα πρέπει να καταλάβετε ότι κανείς δε βάζει τα παιδιά του σε μία βάρκα εκτός κι αν το νερό είναι ασφαλέστερο από τη στεριά.*»

Η μετανάστευση του '50 και '60 ή του 1900 δεν είναι το ίδιο πράγμα γιατί αυτοί οι μετανάστες ήταν κυρίως ευρωπαίοι οι οποίοι είχαν τη δυνατότητα αφομοίωσης. Τώρα όμως τα πράγματα είναι διαφορετικά. Είναι πλουραλιστικά και πολυπολιτισμικά. Και προτού πάρω τις θέσεις μου και σχόλια θα αντλήσω ορισμένα, σαν δάνειος που είμαι, από το ενδιαφέρον βιβλίο της Σώτης Τριανταφύλλου «*Πλουραλισμός, πολυπολιτισμικότητα, ενσωμάτωση, αφομοίωση*» από τις «Εκδόσεις Πατάκη».

Πλουραλισμός είναι με λίγα λόγια η αμοιβαία αναγνώριση των διαφορετικών πολιτισμών και θρησκευτικών διαφορών καθώς και αναγνώριση ενός προϋπάρχοντος πολιτισμού της χώρας υποδοχής. Με συγκεκριμένη νομοθεσία υποχρεωτική για όλους.

Η πολυπολιτισμικότητα αναγνωρίζει και αναδεικνύει τις διαφορές των μειονοτήτων ενώ παράλληλα **δε συνεισφέρει στην ενσωμάτωση του στον κορμό της κοινωνίας και στην κουλτούρα της.**

Επειδή αναφέρομαι συχνά στον Ισλαμισμό θεώρησα σκόπιμο να παραθέσω ορισμένες βασικές έννοιες και λέξεις για να γίνω πιο κατανοητός.

Ισλάμ σημαίνει εγκατάλειψη στη θεϊκή βούληση. Μουσουλμάνος σημαίνει οπαδός του Ισλάμ. Ουλάμα η κοινότητα των λογίων του ισλαμικού δικαίου. **Τζιχάντ ο ιερός πόλεμος.** Είναι σύμφυτος στο Ισλάμ.

Καμία σύγχρονη θρησκεία δεν είναι τόσο σφαιρική όσο ο ισλαμισμός, ο ιερός νόμος η Σαρία τα καλύπτει όλα. Δεν αναγνωρίζει καμία εξωθρησκευτική περιοχή άρα καμιά διάκριση μεταξύ της εγκόσμιας και της θρησκευτικής ζωής.

Ο **Ιμάμης** είναι ο καθοδηγητής της συλλογικής προσευχής.

Ο **Χατίμ** είναι ο επικεφαλής του κηρύγματος.

Έτσι ο ισλαμισμός ακολουθεί το δρόμο του Κορανίου που ορίζει όχι μόνο τον ισλαμικό νόμο του κράτους αλλά και την κοινωνική πολιτική και πολιτιστική πολιτική κάθε πιστού.

Το αποτέλεσμα είναι τα ισλαμικά κράτη να είναι θεοκρατικά και δεν νομιμοποιούνται από τη λαϊκή βούληση εφόσον δεν είναι δημοκρατική.

Ο Χριστιανικός κόσμος έχει απο-χριστιανοποιηθεί σε μεγάλο βαθμό. Ο ισλαμικός κόσμος δεν απο-ισλαμοποιείται ποτέ.

Καταρχάς, όπως όλοι γνωρίζετε, έχουμε τεράστιο πρόβλημα και στην Ελλάδα. Ενώ παλιά ήταν κυρίως στη Δυτική Ευρώπη λόγω του μεγάλου αριθμού των μεταναστών και των προσφύγων που εγκαταστάθηκαν εκεί τις τελευταίες δεκαετίες αλλά και στην Ελλάδα μετά την αλλαγή καθεστώτος της Αλβανίας.

Τα αίτια της μετανάστευσης, πέραν των πολιτισμικών διαφορών, πρέπει να αναζητηθούν στις βαθιές οικονομικές ανισότητες, τις διαίρεσεις του σύγχρονου κόσμου και ειδικά στην υστέρηση του μουσουλμανικού χώρου έναντι της Δύσης.

Φυσικά επιπροσθέτως η ισλαμική άνοιξη με τα μέτωπα που άνοιξε και την αστάθεια που δημιούργησε στις διάφορες χώρες, δημιούργησε και τεράστια προβλήματα και προπαντός στην Ελλάδα που γειτνιάζει με αυτές. Θα μου πουν πολλοί ότι στην αιτία των συγκρούσεων έχει βάλει το χεράκι της και η Δύση με τα συμφέροντα και τις επιρροές της. Αυτό είναι αληθές.

Το άλυτο πρόβλημα είναι ότι η μεγάλη πλειοψηφία των μεταναστών είναι Μουσουλμάνοι και θα έλεγα Νέο Μουσουλμάνοι πιο φανατικοί από εκείνους των δεκαετιών του '50 και '60 οι οποίοι με κάποιο τρόπο προσαρμόστηκαν έως κάποιο βαθμό στη Δύση, ενώ θα περίμενε κανείς το αντίθετο, λόγω της ευρείας πληροφόρησης από τα ΜΜΕ και το διαδίκτυο.

Θυμάμαι διάφοροι φίλοι μας Ιρανοί και Τούρκοι συμφοιτητές πόσο είχαν προσαρμοστεί. Τα τελευταία χρόνια οι μετανάστες πρώτης γενιάς δε φορούσαν σχεδόν ποτέ μαντήλα. Και όπως προανέφερα είχαν κατά κάποιο τρόπο προσαρμοστεί. Η δεύτερη γενιά όμως, ίσως λόγω μιας «υπερήφανης» αντίδρασης έναντι του κοσμικού κατεστημένου της Δύσης, άρχισαν να φορούν μαντήλα και να επικεντρώνονται στο οικογενειακό κατεστημένο.

Εδώ φταίει και η Δύση η οποία δεν ενθάρρυνε την ενσωμάτωση και είχε σαν συνέπεια την αποξένωσή τους από την Ευρωπαϊκή κοινωνία. Αναφέρομαι πάντα στην πλειοψηφία, φυσικά όχι για όλους.

Για δύο αιώνες η Ευρώπη εξήγαγε μετανάστες. Δεν δεχόταν μετανάστες. Η μετανάστευση κυριαρχούσε λόγω της δημογραφικής αύξησης του ευρωπαϊκού πληθυσμού και διότι ο νέος κόσμος διέθετε ελεύθερο χώρο και ευκαιρίες.

Σήμερα η Ευρώπη εισάγει μετανάστες. Δεν τους εισάγει γιατί ο πληθυσμός της είναι μικρός αλλά εν μέρει επειδή οι Ευρωπαίοι έγιναν πλούσιοι. Ακόμα και οι φτωχοί σε περιβάλλον ύφεσης δεν δέχονται να κάνουν οποιαδήποτε δουλειά. Αρνούνται τις ταπεινωτικές, βρώμικες και υπερβολικά επίμοχθες δουλειές και φυσικά αυτό συμπεριλαμβάνει και τους Έλληνες και φυσικά και την αφεντιά μου. Π.χ. παλιά έκανα πολλές δουλειές στο σπίτι, στον κήπο, στο αυτοκίνητο. Τώρα έχω κακοσυνηθείσει. Και περισσότερο ασχολούμαι πώς να βρω κάποιον άλλο να το κάνει παρά να το κάνω εγώ. Σε αυτό το σημείο πρέπει να αλλάξουμε όλοι νοοτροπία. Μόνοι μας. Πριν μας το επιβάλλει οριστικά η κρίση.

Έφυγε η έννοια του επισκέπτη εργάτη, Gastarbeiter, και ο επισκέπτης εργάτης έγινε μετανάστης απαραίτητος. Στην πραγματικότητα έγινε απαραίτητος επειδή τα επιδόματα ανεργίας επιτρέπουν σε πολλούς δυτικοευρωπαίους να ζούνε χωρίς να εργάζονται. Έτσι η Ευρώπη πολιορκείται και δέχεται μετανάστες για τον απλούστατο λόγο ότι δεν ξέρει ή δεν θέλει να τους αναχαιτίσει αποτελεσματικά. Μην ξεχνάμε ότι το οικονομικό θαύμα της Γερμα-

νίας οφείλεται κατά μεγάλο ποσοστό και στη συμβολή των Τούρκων και Ελλήνων μεταναστών. Και αυτή είναι η θετική πτυχή της μετανάστευσης, την οποία έχουμε γνωρίσει και εμείς με τους μετανάστες που δουλεύουν στις «δύσκολες» δουλειές και κυρίως την γεωργία.

Η αριστερή πτέρυγά τους θέλει για ψήφους, η δε δεξιά για εργατικά χέρια. Έτσι το μεταναστευτικό κύμα, ειδικά τώρα τελευταία, εξελίσσεται σε πραγματική πλημύρα και δε λύνεται προς το παρόν.

Η αυξανόμενη πίεση για μετανάστευση του αφροαραβικού κόσμου στην Ευρώπη δεν οφείλεται αποκλειστικά στη φτώχεια. Η φτώχεια είναι μια σταθερά η οποία επιδεινώνεται λόγω των πολεμικών συρράξεων αλλά και της δημογραφικής έκρηξης. Η θρησκεία ευθύνεται κυρίως για αυτόν τον υπερπληθυσμό που αποτελεί την πιο κύρια μεταβλητή στην ασκούμενη πίεση μετανάστευ-

σης συν τοις άλλοις η πρόοδος της ιατρικής αυξάνει τρομερά τον μέσο όρο ζωής και τη θνησιμότητα των παιδιών.

Οι Ασιάτες όταν δεν είναι μουσουλμάνοι τείνουν να έχουν πολλές ταυτότητες, φύλου, φυλής, κάστας, επαγγέλματος, γλώσσας, ενώ όταν είναι μουσουλμάνοι έχουν την ταυτότητά τους. Είναι αποκλειστικά η θρησκεία τους.

Η ισλαμική κουλτούρα ενέχει αυτό το χαρακτηριστικό. Ακόμα και αν δεν εκδηλώνεται φανατισμός, η θεώρηση του κόσμου παραμένει θεοκρατική. Δεν αναγνωρίζει διαχωρισμό κράτους και εκκλησίας πολιτικής και θρησκείας.

Ο κορανικός νόμος δεν αναγνωρίζει ως οικογενικό και απαραβίαστο τα ατομικά δικαιώματα που αποτελούν θεμέλιο της φιλελεύθερης κοινωνίας. **Ο δυτικός κόσμος δεν βλέπει τον μουσουλμάνο ως άπιστο, ο μουσουλμάνος όμως θεωρεί ότι ο δυτικός ενσαρκώνει την απιστία.**

Όπως συνέβαινε με την ΕΣΣΔ στη διάρκεια του ψυχρού πολέμου σήμερα το Ισλάμ διεκδικεί το ηθικό πλεονέκτημα έναντι της 'παρακμής' της Δύσης. Ο πουριτανισμός και οι υψηλές απαιτήσεις της κουμμουνιστικής ιδεολογίας έχουν δώσει τη θέση τους σε μία ακραία θεοκρατική ηθική που τιμωρεί τους παραβάτες, επιβάλλεται με τη βία, προβαίνει σε εκκαθαρίσεις και σε εκτελέσεις με συνοπτικές διαδικασίες, όπως γινόταν παλιά επί Στάλιν, που φαίνεται να ξεχνούν οι σύντροφοι. Και γενικά σκοπό έχουν τουλάχιστον οι εξτρεμιστές να καταστρέψουν τη Δύση όπως παλιά οι κουμμουνιστές τον καπιταλισμό τον οποίο αργότερα ενστερνίστηκαν...

Το θέμα, λοιπόν, είναι σε ποιο σημείο η πλουραλιστική κοινωνία μας πρέπει να δώσει ανεκτικότητα και πώς μπορεί να συνυπάρξει με τέτοιες καταστάσεις με άλλα λόγια μπορεί ο πλουραλισμός αυτός να δεχτεί την ίδια του την εξάρθρωση; Αφού αυτό σκοπεύουν οι φανατικοί ισλαμιστές; Μπορεί η δημοκρατία να επιτρέψει την ίδια της την καταστροφή; Μπορεί π.χ. να δεχτεί οι πολίτες της να εκλέξουν έναν δικτάτορα ή αφού ο πολίτης είναι ελεύθερος μπορεί να πουλήσει τον εαυτό του;

Η φιλελεύθερη κοινωνία έχει προβλέψει γι' αυτό το παράδοξο. Ο πολίτης δεν έχει δικαίωμα να πουλήσει τον εαυτό του. Η δημοκρατία είναι ένα καθεστώς με ευκρινώς χαραγμένα όρια. Το θέμα είναι πώς θα τα κοντρολάρουμε σ' αυτή την περίπτωση με ομαλό τρόπο και χωρίς βίαιες αποφάσεις. **Γιατί η βία συνήθως δεν αντιμετωπίζεται με ακόμα περισσότερη βία.**

Η Ευρώπη έχει ένα σοβαρό πρόβλημα. Αλλά το βουνό του προβλήματος το έχουμε εμείς στην Ελλάδα. Κινδυνεύουμε **να μείνου-**

με με τρία, τέσσερα εκατομμύρια μετανάστες εγκλωβισμένους στην Ελλάδα αφού η Ευρώπη άρχισε να κλείνει τα σύνορα.

Δε μπορώ να μην αναφερθώ και πάλι στους φίλους μου τους αριστερούς. Δεν ειρωνεύομαι το λέω πραγματικά, έχω πολλούς αριστερίζοντες, που υποστηρίζουν ακόμα ότι η διανοητική καταγωγή της πολυπολιτισμικότητας είναι μαρξιστική προτού φτάσει στις ΗΠΑ και εξαμερικανιστεί. Διαμορφώθηκε από τους Βρετανούς. Και τώρα καταλαβαίνω και την πρώην υπουργό μας της μετανάστευσης Τασία Χριστοδουλοπούλου για τις γρήγορες θέσεις του καλωσορίσματος που πήρε για τους μετανάστες, μόλις ανέλαβε. Ίσως ήταν και αυτό μέρος της ιδεοληψίας τους. Και σίγουρα έχει τις ευθύνες της γι' αυτή την πλημμύρα των μεταναστών.

Τι πρέπει να κάνουμε;

Καταρχήν πρέπει να αναγνωρίσουμε το πρόβλημα. Το πρόβλημα δεν είναι μόνο οι μεγάλοι αριθμοί των μεταναστών και των προσφύγων. Είναι ότι, για ανθρωπιστικούς λόγους, δε μπορούμε να κλείσουμε τα θαλάσσια σύνορά μας. Δηλαδή να βάλουμε το λιμενικό να βαράει τους αμάχους ανθρώπους μέσα σε μια φουσκωτή βάρκα; Που τα έχουν δώσει όλα και πάνε για μια καλύτερη ζωή; **Μαζί με αυτούς πρέπει βάζουμε και τους εαυτούς μας μέσα στη βάρκα.** Είμαστε μεταναστευτικό έθνος.

Το μέτρο του καλωσορίσματος των μεταναστών το υιοθέτησαν οι αριστερές κυβερνήσεις, ενώ οι δεξιές και οι κεντροδεξιές, δε βρήκαν και δεν έχουν το θάρρος να το καταργήσουν. Γιατί σίγουρα είναι πολύπλοκο. Θα πρέπει να καταργηθούν διατάξεις και παράθυρα νόμων για τους πρόσφυγες τους οποίους εκμεταλλεύονται οι ισλαμιστές. Θα πρέπει να δοθεί τέρμα στη χρηματοδότηση και στη στρατολόγηση τρομοκρατών που συμβαίνει κάτω από την ομπρέλα φιλανθρωπικών οργανώσεων και επιχειρηματιών που χρηματοδοτούν τρομοκρατικές οργανώσεις και κράτη, εφημερίδες και μέσα μαζικής ενημέρωσης, που ενθαρρύνουν την τρομοκρατία και τον πόλεμο ενάντια της Δύσης. Επίσης, θα έπρεπε, ίσως, να αναθεωρήσουμε την ρήση στο Κατά Ματθαίο Ευαγγέλιο που λέει «όστις σε ραπίσει επί την δεξιάν σιαγόνα, στρέψον αυτω και την άλλην». Και να ξεχάσουμε το κοροϊδεμα που κάνουν οι άλλες ρήσεις στους νησιώτες Χιώτες: *σφάξε με Αγά μου ν' αγιάσω.* Που δεν είναι αλήθεια.

Είναι παράδοξο και ανέφικτο να σε παίρνω στο σπίτι μου και εσύ να θέλεις να με καταστρέψεις, είναι το άκρον άωτον της ανοχής.

Η διδασκαλία που διεξάγεται στη Δύση στα ισλαμικά σχολεία θα πρέπει να επιτηρείται και οι ομιλίες ορισμένων ιμάμηδων, όπως αυτές π.χ. που κάνουν στην Αγγλία είναι απαράδεκτες.

Πρέπει να γίνει μία πολιτισμική επανεκπαίδευση των μουσουλμάνων που θέλουν να ζήσουν στη Δύση. Και να βρεθούν πλάγια μέσα εξαναγκασμού για αυτό. Π.χ. επιδοτήσεις αλλά και κόψιμο επιδοτήσεων και λοιπά.

Δε μιλάμε για όλους. Υπάρχουν καλοί άνθρωποι, οικογενειάρχες, μιλάμε για τους εξτρεμιστές. Αυτό πρέπει να γίνει τάχιστα προτού αναπτερωθούν τα ρατσιστικά κόμματα και τότε θα έχουμε πραγματικό πόλεμο με αμέτρητες συνέπειες. Αυτό πρέπει να το καταλάβουν και οι ιθύνοντες των εξτρεμιστών.

Ηγέτες, όπως ο Τραμπ στην Αμερική, που λαμβά-

νουν ισχυρές θέσεις έναντι των μουσουλμάνων, προτείνουν την απαγόρευση εισόδου στην Αμερική. Αναπτύσσονται ήδη εξτρεμιστικά σχήματα στην Αμερική, τα οποία προτείνουν πολλές σκληρές μεθόδους. Π.χ. διάβασα στο TIME να γράφουν ορισμένοι: Ρίξτε τους μια βόμβα να τελειώνουμε... Αυτό πρέπει να το καταλάβουν οι ιθύνοντες των εξτρεμιστών γιατί αν ξυπνήσει ο κοιμώμενος ελέφαντας της Δύσης θα έχει τρομερές συνέπειες γι' αυτούς και για το λαό τους, ο οποίος δε φταίει σε τίποτα και υποφέρει.

Το κλειδί του προβλήματος για εμάς είναι η Τουρκία η οποία δε κοντρολάρει, μάλλον ενθαρρύνει την μετανάστευση. Το έχουμε δει στην τηλεόραση, μετανάστες που ετοιμάζονται να διασχίσουν δια θαλάσσης τα σύνορα με την αστυνομία να τους βλέπει από μακριά.

Το ζήτημα στη Χίο από μετανάστες που έρχονται στην Τουρκία με πλαστικές βάρκες. Τις φουσκώνουν, βάζουν στον πάτο ορισμένα κόντρα πλακέ, μία κινέζικη εξωλέμβια η οποία κάποτε δουλεύει και κάποτε όχι, υπερφορτώνονται και με ελάχιστο κυματισμό ανατρέπονται.

Η θέση μας είναι λεπτή. Δε μπορούμε να φυλάξουμε εύκολα τα σύνορα και δε μπορούμε να αφήσουμε τον κόσμο να πνίγεται αβοήθητος στη θάλασσα. Θα πρέπει, όμως, να γνωρίζουν και οι μετανάστες οι οποίοι προσπαθούν να φύγουν ότι ο δρόμος τους δεν είναι πλέον εύκολος. Το οδοιπορικό τους θα είναι δύσκολο.

Μια καλοήθης κοινωνία πρέπει να είναι ανοιχτή χωρίς να αυτοκαταστρέφεται, χωρίς να απειλείται με ενδόρρηξη με διάλυση ή με κατάρρευση. Με τον όρο ανοιχτή κοινωνία δεν εννοούμε μια κοινωνία χωρίς σύνορα. Τα σύνορα μπορεί να μετακινούνται αλλά **δεν παύουν να υπάρχουν** ακόμα και αν η διαπερατότητά τους ποικίλλει.

Ο σύγχρονος κόσμος έχει διαμορφωθεί από τις ιδέες και τις τεχνολογίες που έχουν προκύψει από την αναγέννηση και τον διαφωτισμό. Όσο για τις επιστημονικές μεθόδους, τη δημοκρατική πολιτική, τις οικουμενικές αξίες, βρίσκονται σαφώς σε ανώτερο επίπεδο από εκείνες του παρελθόντος. Όχι επειδή οι Ευρωπαίοι είναι ανώτεροι λαοί από βιολογική - γενετική άποψη, αλλά επειδή πολλά από όσα προέκυψαν από την Ευρωπαϊκή αναγέννηση και τον Διαφωτισμό μελετήθηκαν και καλλιεργήθηκαν κυρίως από τη Δύση.

Ο Ευρωατλαντικός κόσμος έχει καταφέρει μεγάλα επιτεύγματα σε όλες τις επιστήμες και σε αυτό οφείλεται κυρίως η ανάπτυξη του κόσμου. Φυσικά έχει αμαυρωθεί με εγκλήματα όχι μόνο εναντίον της ανθρωπότητας αλλά και εναντίον του ίδιου του εαυτού του. Ωστόσο η μία πλευρά δεν ακυρώνει ή υποβαθμίζει την άλλη.

Η Ελλάδα πρέπει, συσπειρωμένη, να κρατήσει σταθερή πορεία. Να ξεχάσουμε όλοι τις διαφορές μας και τις ιδεοληψίες για να ξεπεράσουμε τα άμεσα προβλήματα που προστέθηκαν στην κρίση. Τα οποία ίσως είναι σοβαρότερα από την οικονομική κρίση και ίσως να επηρεάσουν την ύπαρξή μας ακόμα πιο πολύ.

Πρέπει να κατανοήσουν ότι η συμμετοχή των πολιτών στην κοινωνία είναι σημαντικότερη από τις θρησκευτικές, φυλετικές, ιδεολογικές και εθνικές ιδιαιτερότητες και πρέπει να είναι πιο έντονη τουλάχιστον στα κρίσιμα θέματα που ενδιαφέρουν όλους μας.

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@gmail.com

Τη θρησκευτική υποταγή το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να την πολεμήσουμε μέσα στη Δύση. Πρέπει να εξετάσουμε το τι γίνεται μέσα. Τι διδάσκονται στα σχολεία σε ό,τι αφορά σε εμάς. Τι πρέπει να καταλάβουν για να ζήσουμε μαζί. Δε πρέπει να μας θεωρούν εχθρούς - άπιστους. Πρέπει να κοπεί η φόρα ορισμένων ιμάμηδων στα τζαμιά και αυτούς πρέπει να τους προσγειώσουμε. Όλοι αυτοί οι εξτρεμιστές πρέπει να καταλάβουν ότι όπως πάνε, που έχουν αλλάξει τη ζωή μας, δε μπορούμε να κινηθούμε ελεύθερα ότι αναβάλλονται γιορτές και ποδοσφαιρικοί αγώνες.

Θα ξυπνήσει η silent majority (σιωπηλή πλειοψηφία) και θα αρχίσουν τακτικές και πολιτικές επώδυνες και μαζικές απελάσεις. Θα κοπούν τα επιδόματα σε πολύτεκνες και πολυγαμικές οικογένειες κ.α. και θα την πληρώσουν οι απλοί άνθρωποι.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι **αν μείνουμε έτσι παθητικοί** βλέπουμε ταυτοχρόνως και τις κοινότητες των μεταναστών ιδιαίτερα τις γυναίκες και τα παιδιά που υφίστανται καταπίεση, κοινωνικό αποκλεισμό και βία. Ο ισλαμικός φονταμενταλισμός είναι μία πραγματικότητα που επιδεινώνει τη ζωή των μεταναστών ενώ παράλληλα στόχος του είναι η επέκτασή του στη Δύση και η καταστροφή της. Ουτοπικό αλλά παρασύρει πολύ κόσμο και θα παρασύρει ακόμα περισσότερο σε βίαιες αντιδράσεις. Η Δύση είναι πολύ ισχυρή για να καταρρεύσει.

Είναι σχήμα οξύμωρο με τέτοια πρόοδο της επιστήμης να επικρατούν τέτοιες ιδέες έναντι των δικαιωμάτων των ανθρώπων. Ειδικά τώρα με το ίντερνετ που υπάρχει πρόσβαση στην πληροφόρηση εμένα μου είναι αδιανόητο.

Εγώ το θεωρώ θέμα χρόνου ότι όσο και να προσπαθούν ο λαός θα αφυπνιστεί. Ήδη το βλέπουμε στο Ιράν. Σε αυτό συντείνει και η τιμή του πετρελαίου η οποία είναι σε χαμηλά επίπεδα και θα πεινάσουν περαιτέρω αυτοί οι λαοί. Και θα επαναστατήσουν. Αυτό που κάνουν τα εμιράτα και τα διάφορα θεοκρατικά έθνη θα σταματήσει. Γιατί δε θα έχουν και λεφτά να πληρώσουν, ήδη τραβάνε από τα αποθεματικά τους. Η Αμερική πλέον δεν εξαρτάται από τη Μέση Ανατολή για πετρέλαιο και τραβάει τα σχοινιά των Σειχηδών για να αλλάξουν πολιτική και γενικά για τα ανθρώπινα δικαιώματα και υπάρχουν ενδείξεις ότι παύει πια να τους χαϊδεύει.

Το ίδιο πιστεύω ότι θα συμβεί και στην Τουρκία. Διότι εκεί υπάρχει το κατάλυμα του Κεμάλ, ο οποίος ήταν από τους μεγαλύτερους μεταρρυθμιστές του κόσμου. Θυμάμαι κάποτε έξω από τη Σμύρνη σε ένα χωριό συνάντησα τον προύχοντά του, που ήταν Τουρκοκρητικός. Ήπιαμε μαζί ένα ούζο και μου λέει όλα τα έκανε καλά ο Κεμάλ, **αλλά αυτό με τις γυναίκες δε θα το συγχωρέσω ποτέ**. Και του λέω καλά και τι σας πειράζει να παντρευτείτε 2-3; Μου λέει, ο Κεμάλ έδωσε διαταγή μόνο μία γυναίκα, και όποιος ιμάμης ξαναπαντρευόταν με δεύτερη τον κρέμαγε μπροστά στην πύλη του χωριού. Και είχαμε θέαμα κρεμασμένους ιμάμηδες. Έτσι έγιναν όλες οι αλλαγές. Που ήταν σωστές αλλαγές. Όχι όμως, επαναλαμβάνω αυτό με τη μία γυναίκα! «Μου λείπει αυτό και η Κρήτη. Εμείς οι Κρητικοί είμαστε άλλοι άνθρωποι».

Οι μαρξιστικές αναλύσεις δε βοήθησαν και εδώ στην πολυπολιτισμικότητα αλλά έριξαν λάδι στη φωτιά με το να ανάγονται πάντα στις οικονομικές σχέσεις. Απέτυχαν να αναγνωρίσουν τον θρησκευτικό πόλεμο, κατά κανόνα μέσω μιας λογικής πλάνης. Σύμφωνα με την οποία θεωρούν ότι όλοι οι άνθρωποι είναι μαρξιστές, άρα θρησκευτικά αδιάφοροι. Να μη βάλουμε όλα τα στραβά ψωμιά στη στραβή πινακωτή. Αλλά σίγουρα οι μαρξιστές έχουν βάλει καλά το χέρι τους στο δημιουργηθέν πρόβλημα της μετανάστευσης.

Οι μαρξιστές υποτιμούν την επιρροή της θρησκείας, τη σπουδαιότητα της στις συγκρούσεις και στις ταξικές διαφορές. Απέτυχαν να χαράξουν στρατηγική παρασύροντας και τους άλλους στην ήπια αντιμετώπιση του ισλαμικού εξτρεισμού.

Γι' αυτό τώρα είναι περισσότερο αναγκαίο από ποτέ άλλοτε, μία κοινή στρατηγική, μία συμφωνία ει δυνατόν με τους εξτρεμιστές. Γιατί διαφορετικά θα έχουμε ρατσιστικές εκδηλώσεις και εξτρεμιστικές πολιτικές συσπειρώσεις και πρώτα απ' όλα θα το πληρώσουν αυτοί οι άμοιροι μετανάστες που διακινδυνεύουν τα πάντα για μια καλύτερη ζωή στη Δύση.

Ας μην ξεχνάμε ότι και εμείς είμασταν κάποτε μετανάστες, ποτέ όμως δεν θελήσαμε την καταστροφή της χώρας της υποδοχής μας.

Τα αριστερά κόμματα ενδιαφέρονται κυρίως για τη στήριξη και τις ψήφους όλων των φτωχών και κατατρεγμένων, όλων των χωρίς χαρτιά, χωρίς στέγη, χωρίς νόμο. Ενώ τα κεντροδεξιά ενδιαφέρονται κυρίως για την οικονομική συνεισφορά των ξένων μεταναστών. Πράγματι αυτή η συνεισφορά δεν είναι αμελητέα. Αλλά και οι ψήφοι είναι υπολογίσιμες.

Το πρόβλημα όμως δεν είναι μόνο οικονομικό. Είναι κοινωνικό και ηθικοπολιτικό. Σχετίζεται με την ποιότητα της ζωής.

Το γεγονός ότι οι μετανάστες μπορούν να αποβούν ωφέλιμοι στην κοινωνία είναι γεγονός, αλλά ό,τι ωφελεί την οικονομία δεν βελτιώνει πάντα την ποιότητα ζωής.

Πέραν των προβλημάτων που έχει η Δύση με τον Ισλαμισμό, τα προβλήματα οξύνονται περαιτέρω με τις διαμάχες μεταξύ τους. Οι οποίες έχουν και επιπτώσεις σε εμάς. Πρόσφατα είχαμε επίσημη ρήξη μεταξύ Σαουδικής Αραβίας και Ιράν.

Ήδη το 2016 μπήκε άσχημα. Αρκετές γυναίκες στη Γερμανία καταγγέλλουν ότι παρενοχλήθηκαν από μετανάστες. Φαίνεται κάπως περίεργο. Αλλά εν πάση περιπτώσει εξήγησε κυρίως τους Γερμανούς εξτρεμιστές.

Η 13η Νοεμβρίου στο Παρίσι ήταν η 11η Σεπτεμβρίου της Ευρώπης. Αυτό έχει αλλάξει την Ευρώπη και θα την επηρεάζει για πολύ καιρό. **Μπορεί οι φανατικοί ισλαμιστές να πέτυχαν για λίγο τον σκοπό τους, να σκοτώσουν τόσους ανθρώπους άμαχους και να μας κάνουν να φοβόμαστε** και ίσως να αλλάξουμε τρόπο συμπεριφοράς και σκέψης. Αλλά όταν ο Πύργος του Άιφελ μετατράπηκε σε σύμβολο ειρήνης και σύσσωμος ο Δυτικός κόσμος ανέκτησε το χαμένο θάρρος, ο κόσμος άλλαξε στην Ευρώπη από εκείνη την ημέρα.

Φύγαμε από την απάθεια και αφυπνιστήκαμε. Ας ελπίσουμε ότι τα περαιτέρω γεγονότα θα αντιμετωπιστούν με λογικό τρόπο. Δεν είναι μικρό πράγμα ότι 1,000,000 άνθρωποι και 50 ηγέτες κρατών συγκεντρώθηκαν στο Παρίσι σε μία καταρχήν συμβολική κίνηση. Και λέω καταρχήν με την ελπίδα ότι αυτό θα προσγειώσει τους εξτρεμιστές ισλαμιστές για να αποφευχθούν τα χειρότερα.

Σήμερα σε αρκετές πόλεις της Ευρώπης οι μουσουλμάνοι υπερβαίνουν το 10% όπως η Μασσαλία 35%, Bradford 30,9%, Άμστερνταμ 24% και Στοκχόλμη 20%. Πρόσφατα είδα μία φωτογραφία μιας πόλης με το ερώτημα ποια αραβική πόλη είναι αυτή; Σε ένα ολόκληρο πλατύ δρόμο μουσουλμάνοι προσεύχονταν γονυπετείς. Σε ανάποδη γραφή διάβαζε κανείς Μασσαλία.

Στην πραγματικότητα, όλα τα κράτη με μουσουλμανικό πληθυσμό χωρίς καμία εξαίρεση είναι μουσουλμανικής φύσεως. Αυτό που διαφέρει είναι η ένταση. Όπου η ένταση είναι μεγάλη καλό είναι να τα ονομάζουμε ισλαμικά. Ενώ τα υπόλοιπα ας τα ονομάσουμε μουσουλμανικά.

Ούτε τα μουσουλμανικά είναι κοσμικά έχουν όμως ενσωματώσει χάρη στη δυτική επιρροή κάποια κοσμικά στοιχεία. Σε συντεταγμένο επίπεδο τουλάχιστον. Ισλαμικά κράτη είναι σήμερα, η Σαουδική Αραβία, η Λιβύη, το Σουδάν, το Μαρόκο, το Ιράν και το Αφγανιστάν των Ταλιμπάν. Το Μαρόκο, η Αλγερία, η Τυνησία και η Αίγυπτος είναι λιγότερο ισλαμικά.

Η κατάσταση με την αποκαλούμενη Αραβική άνοιξη είναι πάρα πολύ ρευστή.

Ένας εκ των δύο μεγάλων στόχων των τζιχαντιστών είναι οι μουσουλμάνοι χαμηλής εντάσεως να γίνουν υψηλής εντάσεως.

Σύμφωνα με την οπτική των Liberal μουσουλμάνων η πλειοψηφία τους επιθυμεί κάποια μορφή Δημοκρατίας. Αλλά αυτό δεν ισχύει. Προς το παρόν απόλυτα. Φαίνεται ότι η επιθυμία για δημοκρατία δεν είναι ούτε έμφυτη ούτε αυτονόητη για αυτούς.

Μπορούμε να συμπληρώσουμε τον παραπάνω πίνακα χώρες ευάλωτες στον ισλαμισμό, είναι το Πακιστάν το Μπαγκλαντές - η πατρίδα της μουσουλμανικής Ινδίας και η Ινδονησία. Η Ινδονησία λόγω και της μακράς αποστάσεώς της από την κοιτίδα του Ισλαμισμού έχει θεσπίσει ένα εκλεπτικιστικό Ισλάμ που επιτρέπει περιθώρια κινήσεων.

Το Ιράν παραμένει κράτος με Ισλαμικό σύνταγμα που εκτός που εφαρμόζει τη Σαρία, μισεί τη Δύση με πάθος. Το οποίο όμως σιγά σιγά εξασθενεί.

Στην Υεμένη, στην Αλγερία και στην Αίγυπτο παρατηρείται έξαρση του φονταμενταλισμού.

Τα κηρύγματα προσελκύσεων των μουσουλμάνων αναφέρουν ότι οι μουσουλμάνοι ήταν το καλύτερο έθνος του κόσμου. Όσο εφαρμόζαν τη Σαρία. Όσο ακολουθούσαν τον δρόμο του Αλλάχ. Και έχασαν την υπεροχή τους, επειδή δέχτηκαν δυτικές επιδρά-

σεις. Γι' αυτό πρέπει το Ισλάμ να εξαγνιστεί από τη Δυτική μόλυνση και τη διαφθορά. Πρέπει να τονιστεί και πάλι το πρωταρχικό ένστικτο η μαχητική φύση του ισλαμισμού.

Ο ιερός πόλεμος η Τζιχάντ είναι σύμφυτος στο Ισλάμ. Το οποίο γεννήθηκε ως οικουμενική πίστη ένοπλο και πολεμικό.

Σήμερα οι περισσότερες θρησκείες διαδίδονται μέσω ιεραποστολικού προσληπτισμού όχι όμως το Ισλάμ. Στο ισλαμικό όραμα ο κόσμος διαιρείται ανάμεσα στη χώρα του Ισλάμ και στη γη, όπου ο πιστός πρέπει να καθυποταχθεί στην πίστη μέσω του ιερού πολέμου.

Ανησυχητικό είναι ότι σύμφωνα με μία δημοσκόπηση του ICM Research του 2006 το 20% των Βρετανών μουσουλμάνων αισθάνονται συμπάθεια για τα 'συναισθήματα' και τα κίνητρα των βομβιστών στον υπόγειο σιδηρόδρομο του Λονδίνου ενώ άλλες δημοσκοπήσεις από το NOP Research ένας στους τέσσερις Βρετανούς μουσουλμάνους χαρακτήριζαν τις επιθέσεις δικαιολογημένες και αναμενόμενες.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω ειδικά στους «φίλους μου» με αριστερό προσανατολισμό ότι μερικοί από αυτούς δεν καταδίκάζαν και έβλεπαν με κάποια συμπάθεια τη 17 του Νοέμβρη...

Το 2007 σε έρευνα του New Research Centre σχετικά με το αν είναι δικαιολογημένες οι βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας και άλλες μορφές βίας εναντίον αμάχων με σκοπό την προάσπιση του Ισλάμ, 36% των μουσουλμάνων της Γαλλίας, 30% των μουσουλμάνων της Βρετανίας, 31% των μουσουλμάνων στην Ισπανία και λιγότερο από 19% των μουσουλμάνων στη Γερμανία πίστευαν ότι είναι δικαιολογημένες υπό όρους.

Άλλες δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι υπολογίσιμα ποσοστά μουσουλμάνων στη Δύση επιθυμούν τη θέσπιση της Σαρία ως επίσημο νόμο, 35% στον Καναδά και 33% στη Βρετανία. Και ότι περίπου 80% των τζαμιών στις ΗΠΑ ελέγχονται από εξτρεμιστές, το παραδέχονται και οι ίδιοι.

Σε ποιο βαθμό μπορεί να είναι ανοιχτή μια ανοιχτή κοινωνία; Όσο το επιτρέπει η ιδέα της πλουραλιστικής κοινότητας και συνεπώς της κοινότητας στους κόλπους της οποίας τα διάφορα στοιχεία και οι διαφορές που γίνονται σεβαστές με αμοιβαίο τρόπο και κάνουν αμοιβαίους συμβιβασμούς ωστόσο ο πλουραλισμός δεν πρέπει να είναι απεριόριστος.

Ενδιαφέρον είναι ότι στη μουσουλμανική μειονότητα στη Θράκη σε ένα κράτος της Ευρωπαϊκής ένωσης ισχύει η Σαρία. Πράγμα το οποίο ευνοεί τους φονταμενταλιστές που προσληπτίζουν μέλη τα οποία τα απομονώνονται από την ευρύτερη κοινωνία και γίνονται ευάλωτα στα δόγματα.

Ένα σοβαρό πρόβλημα που θα αντιμετωπίσει πιο έντονα η Ευρώπη και που αυξάνει τα ποσοστά των μουσουλμάνων είναι πέραν του ίδιου του προσφυγικού, και η ραγδαία αναπαραγωγή τους. Που αν πάει έτσι ή την αφήσουμε να πάει έτσι σε ένα όχι μεγάλο χρονικό διάστημα θα έχουν την πλειοψηφία στην Ευρώπη.

Τελειώνοντας αυτό το άρθρο, είδα στην τηλεόραση τα τελευταία γεγονότα της Κωνσταντινούπολης τα οποία είναι συγκλονιστικά. Ο κίνδυνος έρχεται και στη γειτονιά μας γιατί υπάρχει παράνοια που δε μπορεί να εκτιμηθεί. Ας ελπίσουμε ότι η αστάθεια που θα δημιουργηθεί τουλάχιστον στον τουρισμό στην Τουρκία και γενικά στη χώρα δε θα είναι πάλι ένα ναυσμα για Ελληνοτουρκικές προστριβές. ●
